

Слава

Анатолій Косматенко

Уболівальники і модники футболу,
Знавці і просто крикуни!
Цього підколу
Не подаруєте, я знаю, ви ніколи,
А вдуматись — то чим я завинив?

"Ура! Ура!
Битюк іде! Битюк вернувся на поле!
Ой буде гра! Ой буде гра!" —
Футбольний колізей шумів, гримів навколо...
Та от свисток — і кожен завмира.
Падкі на славу! Заздрість Битюковій долі —
Ось вам урок — зразок.
Тут навіть пущвірок все знає назубок:
Що форвард їсть, що п'є, в якій учився школі,
Коли і де він ногу поламав,
Яких і скільки мав уколів,
Які він операції перестраждав...
Але ж Битюк і грав!
Але й меткий же був із біса!
Які фінти, який був темп!
Суперників зім'яв ущент,
Та ще й — оближеш пальці! — під завісу
Вгатив свій сотий м'яч!..
Свисток судді — скінчився матч,
І стадіон струснуло громом...
Всі — до гравця. Битюк же до трибун побіг
І глядачу, дідку старому,
Маленькому, непоказному,
Букет із квітів склав до ніг.
Відтак підняв дідка і на руках своїх
Тримав, крокуючи почесним колом...

І сміх, і гріх —
Усі кричать, що я злукавив,
В кінці неправду написав...
Мовчали б краще. Бо, їй-право,

Коли б я всіх їх опитав —
Ніхто б дідка того і не назвав.
А він хірург. Він майстер нелегкої справи!
То він гравця оперував,
Ночей недосипав
І повернув бійця в спортивні лави.

.....

Ой штучка, штучечка ж єси ти, славо!